

ผลของอุณหภูมิในการทำแห้งด้วยลมร้อนต่อสี คุณสมบัติด้านความหนืด และคุณสมบัติการต้านอนุมูลอิสระของแป้งมันเทศ

Effect of hot-air drying temperature on color, pasting and antioxidant properties

สุดาทิพย์ อินทร์ชื่น^{1*}

Sudathip Inchuen^{1*}

บทคัดย่อ : มันเทศที่มีสีของเนื้อแตกต่างกัน 2 สี: สีเหลือง (สายพันธุ์ที่ไอเอส-8250) และ สีส้ม (สายพันธุ์ห้วยสีทน)) นำมาทำแห้งด้วยลมร้อนที่อุณหภูมิ 50, 60, 70 และ 80 °C ศึกษาผลของอุณหภูมิของลมร้อนที่ใช้ในการทำแห้งและสายพันธุ์ของมันเทศที่มีต่อค่าสี (Hunter L ab) คุณสมบัติด้านความหนืดและคุณสมบัติการต้านอนุมูลอิสระ (ปริมาณฟีนอลิกทั้งหมดและความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระ) โดยใช้เครื่อง Rapid Visco-Analyser ในการทดสอบคุณสมบัติด้านความหนืดของแป้งวิเคราะห์หาปริมาณฟีนอลิกทั้งหมดโดยวิธี Folin-Ciocalteu ส่วนความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระทดสอบโดยวิธี 2,2-diphenyl-1-picrylhydrazyl (DPPH) radical scavenging activity และ Ferric reducing antioxidative power (FRAP) อุณหภูมิของลมร้อนที่ใช้ในการทำแห้งมีผลต่อค่าสี คุณสมบัติด้านความหนืดและคุณสมบัติในการต้านอนุมูลอิสระของแป้งจากมันเทศทั้ง 2 สายพันธุ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) เมื่ออุณหภูมิในการทำแห้งสูงขึ้นค่าความเป็นสีเหลือง (b) ปริมาณฟีนอลิกทั้งหมดและความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระของแป้งมันเทศของทั้งสองสายพันธุ์จะมากขึ้น แป้งมันเทศสีส้มมีค่าความเป็นสีแดง (a) ปริมาณฟีนอลิกทั้งหมดและความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระสูงกว่าแป้งมันเทศสีเหลือง

คำสำคัญ: แป้งมันเทศ การทำแห้งด้วยลมร้อน คุณสมบัติด้านความหนืดและความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระ

Abstract: Two different flesh color of sweet potatoes: yellow (TIS-8250) and orange (Huay-sriton) were dried with hot-air drying at temperature of 50, 60, 70 and 80 °C. The color (Hunter Lab), pasting and antioxidant properties (Total phenolic content and antioxidant activity) of sweet potato flours as a result of the drying temperature and the genotype of sweet potato were investigated. The pasting properties of the sweet potato flours were determined using Rapid Visco-Analyser. The Folin-Ciocalteu method was used to determine total phenolic content, while 2,2-diphenyl-1-picrylhydrazyl (DPPH) radical scavenging activity and Ferric reducing antioxidative power (FRAP) assays were used to elucidate antioxidant activities. The drying air temperatures showed significant effects on the color, pasting and

¹ ภาควิชาเทคโนโลยีการอาหารและโภชนศาสตร์ คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ขามเรียง อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม
Department of Food Technology and Nutrition, Faculty of Technology, Mahasarakham University, Khamriang Dub-District,
Kantarawichai District, MahaSarakhm, 44150, Thailand

*Corresponding author: sudathip4@hotmail.com

antioxidant properties of the flours from both yellow- and orange-fleshed sweet potatoes ($P < 0.05$). The drying air temperature increase, the yellowness value (b), the total phenolic content and antioxidant activities significantly increased for both genotypes. The orange-fleshed sweet potato flour had higher the redness value (a), the total phenolic content and antioxidant activities than the yellow sweet potato.

Keywords: sweet potato flour, hot-air drying, pasting property and antioxidant activity

บทนำ

มันเทศ (sweet potato) เป็นพืชที่เจริญเติบโตและให้ผลผลิตของหัวค่อนข้างสูงในสภาพดินฟ้าอากาศในประเทศไทยและสามารถที่จะปลูกได้ทั่วทุกภาคของประเทศไทย โดยแหล่งปลูกมันเทศเพื่อการค้าที่สำคัญของไทยอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ พิจิตร กาฬสินธุ์ ขอนแก่น นครราชสีมา บุรีรัมย์ เลย สุรินทร์ อุดรธานี อุบลราชธานี ตราด ระยอง สระแก้ว ราชบุรี นครปฐม สุพรรณบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ปัตตานี สงขลา สุราษฎร์ธานี และพัทลุง ในหัวมันเทศสดมีองค์ประกอบหลักเป็นน้ำและคาร์โบไฮเดรต โดยมีน้ำ 60-70% และ คาร์โบไฮเดรต 25-30% นอกจากนี้ยังพบโปรตีน 1.6-2.0%, ไขมัน 0.3-0.7 %, เถ้า 1.0% และสารที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่พบและเป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งในมันเทศคือ สารแอนติออกซิแดนซ์ (antioxidant) เช่น β -carotene, polyphenols และ ascorbic acid (Ahmed et al., 2010) การบริโภคมันเทศในประเทศไทยนิยมรับประทานทั้งหัวโดยการนึ่ง หรือเผา และประกอบเป็นอาหารคาวหวาน เนื่องจากหัวมันเทศมีน้ำเป็นองค์ประกอบอยู่สูงจึงเกิดการเสื่อมเสียได้ง่าย ไม่สามารถเก็บรักษาไว้ได้นาน ดังนั้นเพื่อเป็นการยืดอายุการเก็บรักษาและเพื่อเป็นการนำมันเทศไปใช้ประโยชน์ให้หลากหลายมากขึ้น จึงมีการแปรรูปมันเทศให้เป็นแป้ง โดยเฉพาะในต่างประเทศ เช่น ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ฟิลิปปินส์ อเมริกาใต้ และในบางประเทศมีการผลิตแป้งมันเทศในระดับอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในประเทศจีนตอนกลางมี

การผลิตแป้งมันเทศมากที่สุดในโลก (ประมาณว่ามีการผลิตมากกว่า 1 ล้านตันต่อปี) ซึ่งนำมาใช้ประโยชน์ทำเป็นเส้นก๋วยเตี๋ยวมันเทศ ใช้แป้งมันเทศสำหรับการทดแทนแป้งสาลีบางส่วนในผลิตภัณฑ์ขนมอบ ใช้เป็นส่วนผสมอาหารเด็ก ใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับการผลิตแอลกอฮอล์และสุรา ตลอดจนใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตอาหารว่าง และขนมขบเคี้ยวประเภทต่างๆ (Pangloli et al., 2000; Mais and Brennan, 2008)

การทำแห้งมันเทศก่อนที่จะนำไปแปรรูปเป็นแป้งนั้นโดยทั่วไปจะใช้ลมร้อนเนื่องจากเป็นวิธีที่ง่ายและเครื่องมือมีราคาไม่แพง จึงทำให้ค่าดำเนินการในการผลิตไม่สูง แต่เนื่องจากการทำแห้งด้วยลมร้อนนั้นต้องใช้ระยะเวลาในการทำแห้งนานและอาจต้องใช้อุณหภูมิค่อนข้างสูงเพื่อลดระยะเวลาในการทำแห้ง ดังนั้นจึงมีผลทำให้คุณภาพของแป้งในด้านต่างๆเกิดความเสียหายได้ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสี คุณสมบัติด้านความหนืดและคุณสมบัติการต้านอนุมูลอิสระของแป้งก็เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ด้วยเช่นกัน (Shih et al., 2009) ซึ่งมีผลต่อเนื่องถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่มีการนำไปใช้ด้วย ดังนั้นจึงสนใจที่จะศึกษาผลของอุณหภูมิในการทำแห้งด้วยลมร้อนต่อสี คุณสมบัติด้านความหนืด และปริมาณฟีนอลิกทั้งหมด รวมทั้งความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระของแป้งมันเทศเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพิจารณาเลือกอุณหภูมิในการทำแห้งที่เหมาะสมในการผลิตแป้งมันเทศที่มีคุณภาพต่อไป

วิธีการศึกษา

วัตถุดิบ

มันเทศสายพันธุ์ที่ไอเอส-8250 (เปลือกสีน้ำตาลอ่อนและเนื้อสีเหลือง) และหัวสีทน (เปลือกสีน้ำตาลอ่อนและเนื้อสีส้ม) ชื้อจากตลาดสดจังหวัดมหาสารคามมีน้ำหนักเฉลี่ยต่อหัวประมาณ 150-200 กรัม

การเตรียมแป้งมันเทศ

วิธีการเตรียมตัวอย่างแป้งมันเทศคัดแปลงมาจาก Yadav et al. (2006) และ Krishnan et al. (2010) โดยนำหัวมันเทศมาล้างเพื่อทำความสะอาดผิวด้านนอกแล้วหั่นเป็นลูกเต๋ายาวขนาด $1 \times 1 \times 1 \text{ cm}^3$ แช่ด้วยสารละลายกรดซัลฟิวริกความเข้มข้น 0.01% นาน 1 ชั่วโมง โดยใช้สัดส่วนระหว่างมันเทศและสารละลายกรดซัลฟิวริกเป็น 1:10 แช่ให้แห้งด้วยกระดาษทิชชูและแบ่งตัวอย่างมันเทศที่เตรียมได้ออกเป็น 4 ส่วน ส่วนละ 100 กรัม นำแต่ละส่วนไปทำให้ด้วยตู้อบลมร้อนที่อุณหภูมิ 50, 60, 70 และ 80 °C จนมีความชื้นสุดท้าย 8% (wb.) บดให้ละเอียดแล้วร่อนผ่านตะแกรงขนาด 100 mesh ทำการทดลองทั้งหมด 3 ซ้ำ นำตัวอย่างแป้งมันเทศที่ได้ไปวัดค่าสี ทดสอบคุณสมบัติด้านความหนืด และคุณสมบัติการต้านอนุมูลอิสระ

การวัดสีของแป้งมันเทศ

วัดสีแป้งมันเทศด้วยเครื่องวัดสี (Minolta CR300, Japan) รายงานผลเป็นค่าสีในระบบ Hunter Lab โดยวัดค่า L คือค่าความสว่าง (lightness) มีค่าตั้งแต่ 0 (สีดำ) จนถึง 100 (สีขาว) ค่า +a หมายถึง ความเป็นสีแดง (redness) ค่า -a หมายถึงความเป็นสีเขียว (greenness) ค่า +b หมายถึงความเป็นสีเหลือง (yellowness) และ -b หมายถึงความเป็นสีน้ำเงิน (blueness)

การทดสอบคุณสมบัติด้านความหนืด

การทดสอบคุณสมบัติด้านความหนืดของแป้งมันเทศด้วยเครื่อง Rapid Visco-Analyser (Model Super 3, Newport Scientific Pvt Ltd., Australia) คัดแปลงวิธีมาจาก Yadav et al. (2006) โดยใช้ตัวอย่างแป้ง 3 กรัม (db.) ผสมกับน้ำกลั่น 25 มิลลิลิตร โดยมี

สภาวะในการทดสอบดังนี้ อุณหภูมิเริ่มต้นในการทดสอบ 50 °C เพิ่มอุณหภูมิจาก 50 ถึง 95 °C โดยใช้อัตราในการให้ความร้อน 6 °C/min คงไว้ที่อุณหภูมิ 95 °C นาน 5 นาที หลังจากนั้นลดอุณหภูมิตั้งจนถึง 50 °C ในอัตรา 6 °C/min คงไว้ที่อุณหภูมิ 50 °C นาน 2 นาที และรายงานผลเป็นค่าความหนืดสูงสุด (peak viscosity, RVU) ความแตกต่างระหว่างความหนืดสูงสุดและความหนืดต่ำสุด (breakdown, RVU) ความหนืดสุดท้ายของการทดลอง (final viscosity, RVU) ความแตกต่างระหว่างความหนืดสุดท้ายและความหนืดต่ำสุด (setback, RVU) เวลาที่เกิดความหนืดสูงสุด (peak time, min) อุณหภูมิที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงความหนืด (pasting temperature, °C)

การเตรียมสารสกัด

วิธีการสกัดตัวอย่างแป้งมันเทศเพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์หาปริมาณฟีนอลิกทั้งหมดและความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระคัดแปลงวิธีมาจาก Huang et al. (2006) โดยใช้ตัวอย่างแป้งมันเทศ 1 กรัม (db.) ผสมกับเมทานอล 80% 25 มิลลิลิตร เขย่าสกัดที่ความเร็วรอบ 120 rpm เป็นเวลา 2 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิห้อง หลังจากนั้นนำของผสมไปเหวี่ยงแยกด้วยเครื่อง centrifuge ด้วยความเร็วรอบ 6,000 rpm นาน 10 นาที ที่อุณหภูมิ 4°C เทส่วนใสเก็บไว้ในขวดสีชา

การวิเคราะห์ปริมาณฟีนอลิกทั้งหมด (Total phenolic content, TPC)

การวิเคราะห์ปริมาณฟีนอลิกทั้งหมดใช้วิธีที่รายงานโดย Huang et al. (2006) โดยสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดจะทำปฏิกิริยากับ Folin-Ciocalteu reagent เกิดเป็นสารประกอบเชิงซ้อนสีน้ำเงิน ซึ่งสามารถติดตามโดยการวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ 730 นาโนเมตร และใช้กรดแกลลิกเป็นสารประกอบฟีนอลิกมาตรฐาน รายงานผลเป็น mg Gallic acid equivalent/g dry matter

การทดสอบความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระ

DPPH (DPPH radical scavenging activity, DPPH)

การทดสอบความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระ DPPH ตามวิธีที่รายงานโดย Huang et al. (2006) โดยวิธีนี้ใช้สารละลายอนุมูลอิสระ 2,2-diphenyl-1-picrylhydrazyl (DPPH) ซึ่งมีสีม่วงแดง ดูดกลืนแสงได้ที่ 517 นาโนเมตร ในกรณีที่ตัวอย่างสารสกัดที่มีความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระได้ดี จะทำให้สีม่วงแดงของสารละลาย DPPH จางลงได้มากกว่าตัวอย่างสารสกัดที่มีความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระได้น้อย เปรียบเทียบความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระ DPPH กับสารมาตรฐาน Trolox (6-hydroxy-2,5,7,8-tetramethyl chroman-2 carboxylic acid) และรายงานผลเป็น mg Trolox equivalent/g dry matter

การทดสอบความสามารถในการรีดิวซ์เฟอร์ริก (Ferric Reducing Antioxidative Power, FRAP)

การทดสอบความสามารถในการรีดิวซ์เฟอร์ริกตามวิธีที่รายงานโดย Benzie and Strain (1996) โดยวิธีนี้ใช้สารประกอบเชิงซ้อนของเหล็ก Fe^{3+} -TPTZ (ferric tripyridyltriazine) เป็นสารทดสอบ โดยอะตอมเหล็กในสารนี้จะถูกรีดิวซ์ด้วยตัวอย่างสารสกัด ได้เป็นสารประกอบเชิงซ้อนของเหล็กเฟอร์รัส Fe^{2+} -TPTZ ซึ่งมีสีน้ำเงินดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 593 นาโนเมตร เปรียบเทียบความสามารถในการรีดิวซ์เฟอร์ริกกับสารมาตรฐาน Trolox และรายงานผลเป็น mg Trolox equivalent/g dry matter

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis of variance, ANOVA) ตามแผนการทดลองแบบแผนงานทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completed randomized design, CRD) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Statistic Package for the Social Science (SPSS) Version 11 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างอุณหภูมิที่ใช้ในการทำแห้ง 4 ระดับด้วยวิธี Duncan's Multiple Range Test (DMRT) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสายพันธุ์มันเทศ 2 สาย

พันธุ์ ด้วยวิธี Independent-Samples T-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ผลการศึกษาและวิจารณ์

มันเทศเนื้อสีเหลืองสายพันธุ์ที่ไอเอส-8250 และมันเทศเนื้อสีส้มสายพันธุ์ห้วยสีทนนำมาทำแห้งด้วยตู้อบลมร้อนที่อุณหภูมิ 50, 60, 70 และ 80 °C พบว่าสายพันธุ์ของมันเทศไม่มีผลต่อระยะเวลาในการทำแห้งและเมื่ออุณหภูมิที่ใช้ในการทำแห้งเพิ่มขึ้นมีผลทำให้ระยะเวลาที่ใช้ในการทำแห้งลดลง โดยการทำแห้งที่อุณหภูมิ 50, 60, 70 และ 80 °C ต้องใช้ระยะเวลาในการทำแห้งเพื่อให้ความชื้นของมันเทศลดลงจาก 79% (wb.) เป็น 8% (wb.) นาน 180, 160, 140 และ 130 นาทีตามลำดับ

ผลของอุณหภูมิในการทำแห้งด้วยลมร้อนต่อสีของแป้งมันเทศ

อุณหภูมิที่ใช้ในการทำแห้งมีผลต่อสีของแป้งมันเทศเนื้อสีเหลืองสายพันธุ์ที่ไอเอส-8250 และแป้งมันเทศเนื้อสีส้มสายพันธุ์ห้วยสีทน รายงานในรูปแบบค่าสี Hunter Lab อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แสดงใน Table 1 ผลของอุณหภูมิในการทำแห้งที่มีต่อค่าสีของแป้งมันเทศจะแตกต่างกันตามสายพันธุ์ของมันเทศ โดยแป้งมันเทศเนื้อสีเหลืองสายพันธุ์ที่ไอเอส-8250 จะมีค่าสี Lab อยู่ในช่วง 74.94-77.24, -0.37-2.02 และ 25.34-29.88 ตามลำดับ แป้งมันเทศที่ทำแห้งที่อุณหภูมิ 50 และ 70 °C มีความสว่าง (L) สูงกว่าการทำแห้งที่อุณหภูมิ 60 และ 80 °C ส่วนค่าความเป็นสีแดง (a) พบว่าการทำแห้งที่อุณหภูมิ 60 °C แป้งที่ได้มีค่าความเป็นสีแดงมากที่สุด รองลงมาคือ การทำแห้งที่อุณหภูมิ 50 และ 70 °C ตามลำดับ ในขณะที่การทำแห้งที่ 80 °C แป้งมันเทศที่ได้มีค่า a เป็นลบ แสดงว่าแป้งมันเทศจะมีสีออกโทนเขียว และค่าความเป็นสีเหลือง (b) ของแป้งมันเทศจะมีค่ามากขึ้นเมื่ออุณหภูมิที่ใช้ในการทำแห้งเพิ่มสูงขึ้นเมื่อพิจารณาแป้งมันเทศเนื้อสีส้มสายพันธุ์ห้วยสีทนมีค่า L, a และ b อยู่ในช่วง 73.08-76.41, 1.64-

7.10 และ 23.32-31.26 ตามลำดับพบว่าการทำแห้งที่อุณหภูมิ 50 และ 60 °C แป้งที่ได้มีค่าความสว่าง (L) มากกว่าการทำแห้งที่อุณหภูมิ 80 และ 70 °C ตามลำดับ ในขณะที่ค่าความเป็นสีแดง (a) จะน้อยลงขึ้นเมื่ออุณหภูมิที่ใช้ในการทำแห้งเพิ่มสูงขึ้น ตรงกันข้ามกับค่าความเป็นสีเหลือง (b) ของแป้งจะมากขึ้นเมื่ออุณหภูมิที่ใช้ในการทำแห้งเพิ่มสูงขึ้น

เนื่องจากมันเทศที่ใช้เป็นวัตถุดิบมีสีของเนื้อที่แตกต่างกันมีผลทำให้แป้งมันเทศที่ได้มีสีที่แตกต่างกันไปด้วย โดยเฉพาะค่าความเป็นสีแดง (a) โดยแป้งมันเทศเนื้อสีส้มสายพันธุ์ห้วยสีทนจะมีค่าความเป็นสีแดงสูงกว่าแป้งมันเทศเนื้อสีเหลืองสายพันธุ์ที่ไอเอส-8250 ในขณะที่ค่าความสว่าง (L) ของแป้งมันเทศทั้งสองสายพันธุ์ไม่แตกต่างกันมากนักยกเว้นการทำแห้งที่อุณหภูมิ 70 °C แป้งมันเทศเนื้อสีส้มสายพันธุ์ที่ไอเอส-8250 มีค่าความสว่างมากกว่าแป้งมันเทศเนื้อสีส้มสายพันธุ์ห้วยสีทน ส่วนค่าความเป็นสีเหลือง (b) พบว่าการทำแห้งที่อุณหภูมิ 60 และ 80 °C ค่าความเป็นสีเหลืองของแป้งมันเทศทั้งสองสายพันธุ์มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แป้งมันเทศเนื้อสีเหลืองสายพันธุ์ที่ไอเอส-8250 จะมีค่าความเป็นสีเหลืองมากกว่าแป้งมันเทศเนื้อสีส้มสายพันธุ์ห้วยสีทนเมื่อทำแห้งที่อุณหภูมิ 50 °C แต่จะมีค่าความเป็นสีเหลืองน้อยกว่าเมื่อทำแห้งที่อุณหภูมิ 70 °C

จากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าสีของแป้งมันเทศที่ได้จะขึ้นอยู่กับสีของเนื้อมันเทศที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตแป้งซึ่งมีผลโดยตรงมาจากชนิดและปริมาณของเม็ดสีที่เป็นองค์ประกอบในแป้งมันเทศ โดยมันเทศเนื้อสีเหลืองและสีส้มจะมีองค์ประกอบของเม็ดสีส่วนใหญ่เป็น β -carotene มันเทศสายพันธุ์เนื้อสีส้มจะมีปริมาณ β -carotene มากกว่ามันเทศที่มีเนื้อสีเหลือง (Shih et al., 2009) นอกจากนี้ปริมาณ β -carotene ยังขึ้นอยู่กับ ความแก่-อ่อน อายุการเก็บเกี่ยว สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ และการเพาะปลูกมันเทศ (Ahmed et al., 2010) รวมทั้งกระบวนการทำแห้งก็ยังมีผลต่อปริมาณเม็ดสีดังกล่าวด้วย โดยวิธีการ

ทำแห้งและอุณหภูมิที่ใช้ในการทำแห้งจะมีผลต่อปริมาณการสูญเสียของ β -carotene (Bechoff et al., 2009; Yang et al., 2010)

ผลของอุณหภูมิในการทำแห้งด้วยลมร้อนต่อคุณสมบัติด้านความหนืดของแป้งมันเทศ

ผลของอุณหภูมิในการทำแห้งที่มีต่อคุณสมบัติทางด้านความหนืดของแป้งมันเทศทั้ง 2 สายพันธุ์ เมื่อทดสอบด้วยเครื่อง Rapid Visco-Analyser รายงานผลเป็นค่า peak viscosity, breakdown, final viscosity, setback, pasting time และ pasting temperature แสดงใน **Table 2** พบว่า อุณหภูมิที่ใช้การทำแห้งมันเทศมีผลทำให้คุณสมบัติด้านความหนืดของแป้งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยแป้งมันเทศเนื้อสีเหลืองสายพันธุ์ที่ไอเอส-8250 เมื่ออุณหภูมิในการทำแห้งเพิ่มขึ้นมีผลทำให้ค่า final viscosity, setback, pasting time และ pasting temperature มากขึ้น ในขณะที่ค่า breakdown ลดลง ส่วนค่า peak viscosity จะมากขึ้นเมื่ออุณหภูมิในการทำแห้งเพิ่มขึ้นจาก 50 เป็น 70 °C และจะลดลงอีกเมื่ออุณหภูมิในการทำแห้งเพิ่มขึ้นเป็น 80 °C และเมื่อพิจารณาแป้งมันเทศเนื้อสีส้มสายพันธุ์ห้วยสีทน พบว่าค่า pasting time และ pasting temperature จะมีค่ามากขึ้นเมื่ออุณหภูมิในการทำแห้งเพิ่มขึ้นจาก 50 °C เป็น 80 °C ในขณะที่ค่า breakdown จะลดลง ส่วนค่า peak viscosity, final viscosity และ setback มีค่ามากขึ้นเมื่ออุณหภูมิในการทำแห้งเพิ่มขึ้นจาก 50 เป็น 70 °C และมีค่าต่ำที่สุดเมื่อทำแห้งที่อุณหภูมิ 80 °C

นอกจากอุณหภูมิในการทำแห้งจะมีผลต่อคุณสมบัติด้านความหนืดของแป้งแล้วสายพันธุ์ของมันเทศก็มีผลต่อคุณสมบัติด้านความหนืดของแป้งเช่นกัน โดยแป้งมันเทศเนื้อสีส้มสายพันธุ์ห้วยสีทนเมื่อทำแห้งที่อุณหภูมิ 50-70 °C มีค่า peak viscosity, breakdown, final viscosity และ setback มากกว่าแป้งมันเทศเนื้อสีเหลืองสายพันธุ์ที่ไอเอส-8250 แต่เมื่อทำแห้งที่อุณหภูมิ 80 °C กลับพบว่าแป้งมันเทศเนื้อสีเหลืองสายพันธุ์ที่ไอเอส-8250 มีค่ามากกว่าแป้งมันเทศเนื้อสีส้มสายพันธุ์

ห้วยสีทน ในขณะที่ค่า pasting time และ pasting temperature ของแป้งทั้งสองมีค่าใกล้เคียงกัน

ผลของอุณหภูมิในการทำแห้งด้วยลมร้อนต่อคุณสมบัติการเป็นสารต้านอนุมูลอิสระของแป้งมันเทศ

อุณหภูมิในการทำแห้งมีผลต่อคุณสมบัติในด้านอนุมูลอิสระของแป้งมันเทศทั้ง 2 สายพันธุ์เมื่อสกัดด้วยเมทานอล 80% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แสดงใน **Table 3** เมื่ออุณหภูมิในการทำแห้งเพิ่มสูงขึ้นมีผลทำให้ค่า TPC, DPPH และ FRAP มากขึ้น โดยแป้งมันเทศเนื้อสีส้มสายพันธุ์ห้วยสีทนจะมีค่า TPC, DPPH และ FRAP มากกว่าแป้งมันเทศเนื้อสีเหลืองสายพันธุ์ที่ไอเอส-8250 ยกเว้นการทำแห้งที่อุณหภูมิ 50 °C ค่า DPPH ของแป้งมันเทศทั้งสองสายพันธุ์ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับรายงานของ Shih et al. (2009) ที่พบว่าตัวอย่างมันเทศเนื้อสีส้มที่ผ่านการทำแห้งโดยวิธีการทำแห้งแบบแช่เยือกแข็งจะมีปริมาณสารประกอบฟีนอลิก β -carotene และมีความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระ DPPH สูงกว่ามันเทศเนื้อสีเหลือง

จากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าค่าความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระ (DPPH และ FRAP) จะแปรผันตรงตามปริมาณฟีนอลิกทั้งหมด (TPC) โดยทั่วไปนอกจากปริมาณฟีนอลิกจะมีผลต่อความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระแล้ว โครงสร้างของโมเลกุลของสารต้านอนุมูลอิสระก็มีผลต่อความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระเช่นกัน (Huang et al., 2006; Yang et al., 2010) การเพิ่มขึ้นของปริมาณ TPC เมื่ออุณหภูมิในการทำแห้งเพิ่มขึ้นอาจเนื่องจากปริมาณความร้อนที่มันเทศได้รับในระหว่างการทำแห้งมีผลทำให้เซลล์ของหัวมันเทศเกิดความเสียหายหรือแตกออก การสกัดสารฟีนอลิกจึงทำได้ง่ายและทั่วถึงมากขึ้น (Shih et al., 2009)

สรุป

เมื่ออุณหภูมิที่ใช้ในการทำแห้งเพิ่มขึ้นมีผลทำให้ระยะเวลาที่ใช้ในการทำแห้งมันเทศเนื้อสีเหลืองสายพันธุ์ที่ไอเอส-8250 และมันเทศเนื้อสีส้มสายพันธุ์ห้วยสีทนลดลง โดยการทำแห้งที่อุณหภูมิ 50, 60, 70 และ 80 °C ต้องใช้ระยะเวลาในการทำแห้งนาน 180, 160, 140 และ 130 นาทีตามลำดับและอุณหภูมิที่ใช้ในการทำแห้งที่เพิ่มขึ้นยังมีผลต่อค่าสี Lab คุณสมบัติด้านความหนืด และคุณสมบัติการต้านอนุมูลอิสระอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยค่าความเป็นสีเหลือง (b) คุณสมบัติด้านความหนืด ได้แก่ pasting time และ pasting temperature ปริมาณฟีนอลิกทั้งหมดและความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระของแป้งมันเทศทั้งสองสายพันธุ์จะมากขึ้นเมื่ออุณหภูมิในการทำแห้งเพิ่มขึ้นแป้งมันเทศเนื้อสีส้มสายพันธุ์ห้วยสีทนมีค่าความเป็นสีแดง (a) ปริมาณฟีนอลิกทั้งหมด ความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระและคุณสมบัติด้านความหนืดเมื่อทำแห้งที่อุณหภูมิ 50-70 °C สูงกว่าแป้งมันเทศเนื้อสีเหลืองสายพันธุ์ที่ไอเอส-8250

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่ให้ทุนสนับสนุนในการทำวิจัย และขอขอบคุณ นางสาวมณฑุทัย เจียรรัมย์ นายอนุสิทธิ์ เทพวงศา และนายยุทธพงษ์ แก้วพาดิ นิสิตปริญญาตรีภาควิชาเทคโนโลยีการอาหารและโภชนาศาสตร์ที่ช่วยเตรียมตัวอย่างแป้งมันเทศเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

Ahmed, M., S. Akter, and J.B. Eun. 2010. Peeling, drying temperatures, and sulphite-treatment affect physicochemical properties and nutritional quality of sweet potato flour. *Food Chemistry* 121:112-118.

Table 1. Hunter color value of sweet potato flours

Sweet potato	Temperature (°C)	Color ^{1/}		
		L	a	b
TIS-8250 (Yellow-fleshed sweet potato)	50	^{NS} 77.13±0.04 ^a	^B 1.45±0.03 ^b	^A 25.34±0.09 ^c
	60	^{NS} 75.96±0.03 ^b	^B 2.02±0.04 ^a	^{NS} 25.70±0.32 ^{bc}
	70	^A 77.24±0.27 ^a	^B 0.96±0.03 ^c	^B 26.26±0.40 ^b
	80	^{NS} 74.94±0.58 ^b	^B -0.37±0.01 ^d	^{NS} 29.88±0.14 ^a
Hoy-sriton (Orange-fleshed sweet potato)	50	^{NS} 76.41±0.14 ^a	^A 7.10±0.51 ^a	^B 23.32±0.24 ^d
	60	^{NS} 75.78±0.25 ^a	^A 5.63±0.08 ^b	^{NS} 25.33±0.13 ^c
	70	^B 73.08±0.18 ^c	^A 1.64±0.06 ^c	^A 30.03±0.08 ^b
	80	^{NS} 73.83±0.24 ^b	^A 2.37±0.07 ^c	^{NS} 31.26±0.47 ^a

^{AB} Mean in a column of the same drying temperature with different capital letters are significant different (P<0.05).

^{abcd} Mean in a column of the same genotype of sweet potato with different small letters are significant different (P<0.05).

^{NS} and ^{ns} Nonsignificant different. ^{1/} Each value is expressed as the mean ± standard error of mean.

Table 2. Pasting properties^{1/} of sweet potato flours

Sweet potato	Temp. (°C)	Peak viscosity (RVU)	Breakdown (RVU)	Final viscosity (RVU)	Setback (RVU)	Pasting time (min)	Pasting temp. (°C)
TIS-8250 (Yellow- fleshed sweet potato)	50	^B 68.28±0.34 ^d	^B 10.56±0.24 ^a	^B 68.08±0.25 ^c	^B 10.36±0.20 ^b	^{NS} 4.58±0.05 ^c	^{NS} 79.12±0.02 ^b
	60	^B 76.56±0.18 ^c	^B 8.30±0.17 ^b	^B 79.42±0.26 ^b	^B 11.17±0.46 ^b	^{NS} 5.26±0.07 ^b	^{NS} 80.45±0.75 ^{ab}
	70	^B 87.89±0.40 ^a	^B 7.05±0.17 ^c	^B 97.86±0.80 ^a	^B 17.03±0.51 ^a	^B 5.35±0.09 ^b	^{NS} 79.90±0.03 ^b
	80	^A 83.78±0.41 ^b	^A 2.00±0.21 ^d	^A 98.42±0.32 ^a	^A 16.64±0.35 ^a	^{NS} 6.29±0.16 ^a	^{NS} 81.28±0.29 ^a
Hoy-sriton (Orange- fleshed sweet potato)	50	^A 79.94±0.35 ^c	^A 14.00±0.50 ^a	^A 80.22±0.30 ^c	^A 14.28±0.46 ^c	^{NS} 4.33±0.10 ^d	^{NS} 78.32±0.45 ^b
	60	^A 91.25±0.19 ^b	^A 11.28±0.28 ^b	^A 97.56±0.63 ^b	^A 17.58±0.61 ^b	^{NS} 5.13±0.04 ^c	^{NS} 78.90±0.25 ^b
	70	^A 101.17±0.50 ^a	^A 8.14±0.22 ^c	^A 113.70±0.88 ^a	^A 20.67±0.45 ^a	^A 5.85±0.12 ^b	^{NS} 79.97±0.48 ^{ab}
	80	^B 63.80±0.53 ^d	^B 1.33±0.00 ^d	^B 73.17±0.17 ^d	^B 10.69±0.42 ^d	^{NS} 6.71±0.19 ^a	^{NS} 81.28±0.76 ^a

^{AB} Mean in a column of the same drying temperature with different capital letters are significant different (P<0.05).

^{abcd} Mean in a column of the same genotype of sweet potato with different small letters are significant different (P<0.05).

^{NS} and ^{ns} Nonsignificant different. ^{1/} Each value is expressed as the mean ± standard error of mean.

Table 3. Total Phenolic Content (TPC), DPPH-Radical Scavenging Activity (DPPH) and Ferric Reducing Antioxidative Power (FRAP) of sweet potato flours

Sweet potato	Temperature (°C)	TPC ^{1/} (mg Gallic acid equivalent/ g dry matter)	DPPH ^{1/} (mg Trolox equivalent/ g dry matter)	FRAP ^{1/} (mg Trolox equivalent/ g dry matter)
TIS-8250 (Yellow-fleshed sweet potato)	50	_B 1.210±0.002 ^d	_{NS} 1.176±0.021 ^d	_B 1.252 ±0.019 ^d
	60	_B 1.243±0.011 ^c	_B 1.248±0.013 ^c	_B 1.480 ±0.004 ^c
	70	_B 1.449±0.007 ^b	_B 1.321±0.017 ^b	_B 1.725 ±0.010 ^b
	80	_B 1.935±0.009 ^a	_B 1.787±0.002 ^a	_B 2.182±0.010 ^a
Hoy-sriton (Orange-fleshed sweet potato)	50	_A 1.239±0.003 ^d	_{NS} 1.143±0.015 ^d	_A 1.447 ±0.026 ^d
	60	_A 1.375±0.004 ^c	_A 1.390±0.011 ^c	_A 1.671±0.022 ^c
	70	_A 1.805±0.020 ^b	_A 1.926±0.066 ^b	_A 2.101±0.030 ^b
	80	_A 2.358±0.016 ^a	_A 2.337±0.005 ^a	_A 2.808 ±0.016 ^a

^{AB}Mean in a column of the same drying temperature with different capital letters are significant different (P<0.05).

^{abcd}Mean in a column of the same genotype of sweet potato with different small letters are significant different (P<0.05).

_{NS} and ^{1/}Non-significant different. ^{1/}Each value is expressed as the mean ± standard error of mean.